

СИМФОНИЧНИЯТ ОРКЕСТЪР НА ЛЕНИНГРАДСКАТА ФИЛХАРМОНИЯ

Той съществува от около 40 години. Създаден е през 1931 година при Ленинградския радиокomiteт. Концерти те му пред микрофона изсхваха постоянно обновяване на репертоара и още тогава оркестърът придоби умелното да усвоява за кратък срок произведения от най-голяма трудност. Разширяваше се и кръгът на диригентите, които вод готяха с колектива писните.

Между художествените му ръководители са известните майстори от 30-те години С. Самосуд, А. Гаук, В. Дранишников, Н. Голованов, А. Орлов и др.

Една от славните страници в историята на оркестъра е дейността му през суровите години на Великата отечествена война. В най-тежките условия на блокадата на Ленинград и въпреки че много оркестранци бяха отишли на фронта, колективът редовно изнасяше концерти по радиото, в парковете и по площадите на града, в частите на Съветската армия. И музиката помагаше на ленинградци да понесат тежестите на блокадата, вдъхваше им доброт и увереност в победата.

Незабравимо събитие, което сега вече може смело да се нарече историческо, бе изпълнението в обсаден град на Седма симфония от Дмитрий Шостакович, което се състоя на 9 август 1942 г. в големата зала на Ленинградската филхармония. По този повод ленинградската поетеса О. Берголиц написа: „Вдъхновено и с много любов репетираше оркестърът на героичния град своята симфония, едно произведение от световно значение, родено в града, който те защитават от озверелия враг. . . Тези хора бяха достойни да изпълняват симфо-

нията на своя град и музиката да беше достойна за самите тях, защото изразяваше онава, което всички те преживя-

дното, колективът започна редовно да изнася концерти в много зали на Ленинград. Болшинството нови произведе-

торските концерти. На диригентския пулт се появяваха най-големите светски композитори Шостакович, Хрени-

ков, Глиер, Хачатурян, Кабалевски, Дунаевски, Соловьев — Седой и др. Хреников го причислява към най-добрите светски оркестри „със силна шрайхова група, виртуозна група на дървените инструменти“ и чистота и мекост на медните инструменти. Оркестърът много е помагал и продължава да подкрепя младите диригенти и солисти. В ония дни ленинградската консерватория не е имала свой оркестър и редица талантливи музиканти направиха първите си крачки с оркестъра на Ленинградското радио.

Особено място в програмите на този колектив заемат произведенията на съветските автори. Шостакович отбелязва, че оркестърът отдели много сили, за да популяризира съветското музикално творчество. По-нататък той подчертава: „Оркестърът разучава бързо новите произведения и винаги ги изпълнява превъзходно“. През последните години в репертоара му влизат много произведения и на съвременни чуждестранни композитори. При това често те сами са дирижирали изпълнение то им. Така, през 1962 г. Стравински дирижира оркестъра и се изказа изключително ласкаво за майсторството му.

Колективът често гастролира из Съветския съюз. Маршрутите на неговите гостувания се изчисляват на хиляди километри. С голям успех той е гостувал и в чужбина.

В концертите на оркестъра

редовно вземат участие най-големите светски солисти като Гилелс, Рихтер, Ойстрах, Коган, Оборин, Зак, Ростропов

ланов, Рождественски, чуждестранните Игор Маркевич, Карел Анчери, Карло Цели, Серж Бодо, Исак Шерн, Пьер Фурнье, Херих Шеринг, чуждестранните солисти Ван Клиберна, Ани Фишер, Галина Черни, Клаудло Ара, Руджи еро Риччи и др.

БОРИС ГУТНИКОВ

Той се счита за един от най-талантливите представители на съветското музикално изпълнителско изкуство.

Роден е в Ленинград. Още от малък започва да учи цигулка. Завършва Ленинградската държавна консерватория като ученик на проф. Ю. Ейдлин. След като завърши и аспирантура, младият цигулар става преподавател в Ленинградската консерватория. Концертната си дейност започва още от ученическите години, по началото на неговата артистична кариера е през 1953 година.

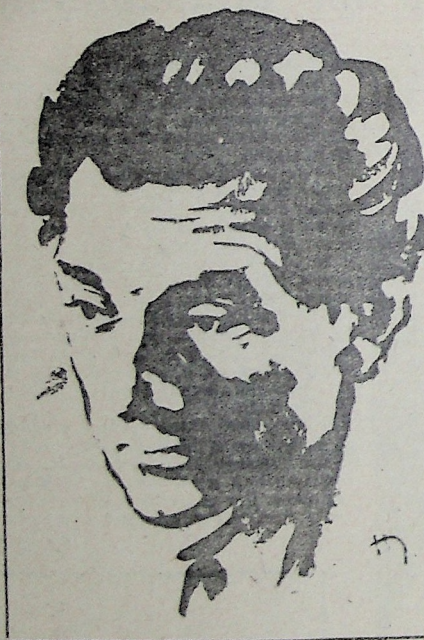
Носител е на множество висши междинародни награди: първа награда и златен медал на IV световен младежки фестивал в Букурещ; първа награда и златен медал на международни конкурси за цигулар в Йосиф Славик и Франтишек Ондричич в Прага през 1956 г.; първа награда на международни конкурси за цигулар в „Жак Тибет“ в Париж през 1962 г.; първа награда на Втория международен конкурс „П. И. Чайковски“ в Москва.

За своите големи успехи в областта на изпълнителското изкуство Борис Гутников е удостоен със званието „заслужил артист на РСФСР“.

Много сили и енергия са вложили в работата си с оркестъра ленинградските диригенти Елиасберг, Рабинович, Янсон, които са го ръководили през различни периоди от неговата дейност. А от 1968 година негов главен диригент става победителят във Втория всесоюзен конкурс за диригенти Юрий Темирканов. В младия музикант се съчетават щастливо яркият темперамент и дълбочината на извратеното, тънко чувство за стил и поразителното умение да работи в колектива. В изкуството му покоряват дълбоковената увлеченост, артистизмът и блестящото владение на сложната диригентска техника.

В своята специална статия, посветена на оркестъра, във „Правда“ писа: „Сега симфоничният оркестър на Ленинградската филхармония е един от най-добрите в страната. . . Той влезе завинаги в героичната летопис на Ленинград. . . Начело на оркестъра отскоро стон Юрий Темирканов. От началото на своята дейност талантливият музикант се старее да вродължи забележителните традиции на оркестъра. . .“

ЮРИЙ ТЕМИРКАНОВ

Изкуството на този млад диригент получи всеобщо признание на Вседия всесоюзен конкурс за диригенти през 1968 г. Журито единодушно му присъди първа премия и званието „лауреат“.

Юрий Темирканов е възпитаник на Ленинградската консерватория, която е завършил с две специалности през 1961 г. — алт, а през 1965 г. — диригентство. По-късно той усъвършенствува своето майсторство като аспирант под ръководството на проф. И. Мусин. Сега е главен диригент на симфоничния оркестър на Ленинградската филхармония. С голям успех младият диригент е гастролирал в Югославия, ГДР, Швеция, Иран, Франция, Австрия, ГФР, САЩ и др.

Ето някои отзива на критиката. „Советска култура“ отбелязва неговата „самостоятелност на мисленето, великолепен вкус, блестящо владение на диригентската техника, тънък артистичен и покоряващ темперамент, които го отличават като голям талант“.

Дрезденските вестници отбелязват, че неговият концерт се е превърнал в грезден на музикалния сезон в Лиеден. . . . Ние трябва да запомним името Юрий Темирканов. Той излъчва такава демонична власт, която напомня Наганини. Демоничност, стигаща до страстен екстаз. А от друга страна — изтънченост, която възбужда до дълното на душата. Това беше концерт, който заслужава да бъде вписан със златни букви в записите на нашия оркестър“.

Шведският „Дагенс Нюхетер“ подчертава, че концертът на Темирканов е произвел „фантасично впечатление“.

Франският „Монд“ оценява изпълнението на Иван Грозний от Прокофиев като толкова фантастично, че може да се сравни само с филма на Айзенщайн. Изглеждаше, продължава вестникът, че образите на Айзенщайн оживиха сред публиката. „Орор“ пък отбелязва удивителната издържаност на диригента, предизвикал възторжените овации на публиката.

ваха, защитавайки града, пазейки неговата вечно жива творческа душа“.

След Великата отечествена война дейността на оркестъра значително се разшири. Освен постоянните концерти по ра-

ния на ленинградските композитори биваха изпълнявани и пръв път именно от този оркестър и влизаша в неговия репертоар.

През 1951 г. оркестърът възстанови практиката на ди-